

02/04/2026

Σεμινάριο Επιμόρφωσης Κατηχητών-τριών: «Σύγχρονες αιρέσεις και παγίδες καλά κρυμμένες»

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

Με την ευλογία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου Β΄, πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 30 Μαρτίου 2026, η τελευταία δια ζώσης συνάντηση του [Σεμιναρίου Επιμόρφωσης Κατηχητών-τριών](#), που διοργανώνει το Ίδρυμα Νεότητας και Οικογένειας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών για δέκατη ένατη συνεχή χρονιά.

Ομιλητής ήταν ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Ανδρέας Γκατζέλης, Υπεύθυνος του Γραφείου επί των Αιρέσεων της Ιεράς Συνόδου με θέμα: «Σύγχρονες αιρέσεις και παγίδες καλά κρυμμένες – Η επιρροή στους νέους και οι αναιρέσεις τους».

Ξεκινώντας την εισήγησή του ο π. Ανδρέας έθεσε το πλαίσιο της σύγχρονης μας πραγματικότητας αναφορικά με τις ανάγκες των νέων. Αυτό που επιζητούν είναι το ανήκειν, έχουν ανάγκη για αναγνώριση και δίψα για αγάπη.

Αυτή η ανάγκη σε συνάφεια με την πίστη τους προς τον Θεό, χαρακτηρίζεται από την παρατήρηση πως «οι νέοι δεν απομακρύνονται από τον Θεό. Απομακρύνεται από μια εικόνα του Θεού που δεν τους άγγιξε». Ζητούν δηλαδή ζωντανή εμπειρία και αληθινό νόημα. Η έλλειψη των παραπάνω δημιουργεί ένα εσωτερικό κενό που ζητά απεγνωσμένα να γεμίσει. Ο νέος δεν απορρίπτει a priori το θείο, αλλά αναζητά έναν Θεό που να τον αγγίζει προσωπικά. Στα δικά μας μάτια είναι αναζητητές και όπως έλεγε και ο μακαριστός π. Αντώνιος Αλεβιζόπουλος υπάρχουν πολλές προσφορές σαν «σούπερ μάρκετ νοήματος ζωής». Κλασικές αιρέσεις, θρησκευτικές ομάδες και κλειστές σέκτες, υπόσχονται «φως» και άμεσες λύσεις σε όλα, αλλά αφήνουν έξω τον Χριστό. Στην πραγματικότητα αυτές οι αιρέσεις προβάλλονται με Σεμινάρια, «κέντρα ευεξίας», retreats και social media ως μια πνευματικότητα επιλεκτική.

Στη συνέχεια ο ομιλητής παρουσίασε τα τρία προσωπεία της πλάνης:

- 1) Το προσωπείο της θεραπείας (ευεξία και ενέργεια μέσω διαλογισμού, ενεργειακών θεραπειών σαμανισμού).
- 2) Το προσωπείο της δύναμης (αυτοβελτίωση και επιτυχία μέσω life coaching, σεμινάρια θετικής σκέψης).

3) Το προσωπείο της γνώσης (οργανώσεις και αποκρυφισμός μέσω αστρολογίας, ταρώ, μέντιουμ).

Το πιο λεπτό και επικίνδυνο σημείο είναι ότι δεν εμφανίζονται ως πλάνη, αλλά ως «γνήσια αναγέννηση». Χρησιμοποιούν την Αγία Γραφή αυθαίρετα, εμφανίζονται ως «εκκλησίες» και έχουν έντονη ιεραποστολική δράση δημιουργώντας μια κλειστή «οικογένεια» με απαιτήσεις απόλυτης εμπιστοσύνης.

Το ερώτημα που αναφέρεται είναι γιατί πετυχαίνουν και βρίσκουν γόνιμο έδαφος παρασύροντας νέους ανθρώπους στα δίχτυα τους; Ο π. Ανδρέας σημείωσε εδώ ότι η κοινωνική πίεση, το ψυχολογικό φορτίο λόγω αίσθησης μοναξιάς, το πνευματικό έλλειμα με την αποδυνάμωση της συμμετοχής στη λατρευτική ζωή της Ορθόδοξης Εκκλησίας και η αίσθηση μίας εικόνας του Θεού διαστρεβλωμένης και αρνητικής, αποδεικνύουν ότι η εμπλοκή των νέων δεν είναι ένδειξη «αδυναμίας», αλλά μια ανοιχτή πληγή που εκλιπαρεί για θεραπεία.

Ο άνθρωπος νομίζει ότι προχωρά και εξελίσσεται στη ζωή. Ζει μια ψευδαίσθηση όπου η κατάσταση μοιάζει με φως που αποπνέει τεχνητή ειρήνη, αλλά η πραγματικότητα δεν έχει καμία απολύτως σχέση με την Αλήθεια. Το βαθύτερο πρόβλημα είναι ότι στο τέλος αυτής της διαδρομής ο άνθρωπος κλείνεται ερμητικά μέσα του και μένει απολύτως μόνος με τον εαυτό του.

Ποια είναι όμως η απάντηση της Εκκλησίας; Ο ομιλητής τόνισε ότι ο Χριστός δεν είναι μια φιλοσοφική έννοια, μια «συμπαντική ενέργεια» ή μια ιδέα. Είναι ζωντανό Πρόσωπο. Επίσης, η Προσευχή δεν είναι τεχνική για το «άδειασμα του νου», αλλά ερωτική συνάντηση, κοινωνία και διάλογος με τον Δημιουργό. Η Εκκλησία δεν προσφέρει επιφανειακή ευεξία. Θεραπεύει τον άνθρωπο ολόκληρο μέσα από τον δρόμο της ταπείνωσης και της μετανοίας.

Η δική μας στάση είναι η ποιμαντική και η παρέμβαση, δηλαδή Ακούμε (δεν κατακρίνουμε, δεν προσπαθούμε να τους φοβίσουμε, αφουγκραζόμαστε την αληθινή τους ανάγκη). Μιλάμε (προβάλλουμε την αλήθεια της Εκκλησίας όχι ως ιδεολογία, αλλά με απέραντη αγάπη και πραότητα). Προσφέρουμε (ο νέος διψά για αλήθεια και ζητά μια ανοιχτή αγκαλιά, δίνουμε ζωντανή εμπειρία της εκκλησιαστικής κοινότητας καλλιεργώντας ζωντανή σχέση).

Στον επίλογο της συνάντησης ο π. Ανδρέας χαρακτηριστικά ανέφερε ότι η Εκκλησία είναι το Σπίτι. Ο Θεός δεν εγκαταλείπει ποτέ κανένα πλάσμα Του. Όσο μακριά και αν φαίνεται να έχουν φτάσει, πάντα υπάρχει ο δρόμος της επιστροφής. Το χρέος μας είναι να κρατήσουμε την πόρτα ανοιχτή για τους νέους μας! Με αγάπη, με προσευχή και με τη διαρκή μας παρουσία!

Ακολούθησαν οι ερωτήσεις των Κατηχητών, ενώ όλοι ευχαρίστησαν τον π. Ανδρέα για την εξαιρετική παρουσίαση αυτού του φλέγοντος ζητήματος. Ευχαριστίες απηύθυνε και ο Αρχιμανδρίτης π. Συμεών Βενετσιάνος, Διευθυντής του Ιδρύματος Νεότητας και Οικογένειας Ι.Α.Α., προς τον ομιλητή ιδιαιτέρως αλλά και προς όλους τους συμμετέχοντες, τους εγγύς και τους μακράν, που παρακολούθησαν με συνέπεια και αυτόν τον σεμιναριακό κύκλο.

Μετά την εορτή της Αναστάσεως του Κυρίου οι Κατηχητές θα έχουν την ευκαιρία να παρουσιάσουν σε ολομέλεια τις σύντομες εργασίες που εκπόνησαν σύμφωνα με τη θεματολογία του φετινού Σεμιναριακού κύκλου.